

2) Forfarere angaaende de Meddelelser, der ere gjorte dem i denne deres Egenkab;
 3) de ved den kgl. Fødselsstiftelse i Kjøbenhavn ansatte Embedsmænd, Betjente og
 Jordemødre angaaende de Fruentimmers Svangerkab og Barnefødsel, som forløses paa Stif-
 telsen, medmindre det ved Vidnesbyrd netop tilsigtes at oplyse et af et saadant Fruentimmer
 begaaet Drab af eller anden strafbar Handling mod Barnet.

Samtykker den, som har Drav paa Hemmeligholdelsen, eller er det isvrigt klart, at
 Vidnesbyrdets Afslæggelse ikke strider mod hennes Dufte, finde foranstaaende Regler ikke An-
 vendelse. Et heller skulle de være til Ginder for, at den, der har gjort Meddelelse om, at
 en Forbrydelse er begaaet, kan tilpligtes at bekræfte sin Udtalelse med Ed, naar dette findes
 nødvendigt til at forebygge, at en Uskyldig bliver dømt.

Den Embedsmænd og Andre, som handle i offentligt Hverv, paahvilende Tavsheds-
 pligt er ordentligvis ikke til Ginder for, at Vidnesbyrd kan afkræves dem i Straffesager; dog
 kan det, naar vedkommende Minister finder, at ubetinget Tavshed om et offentligt Anliggende
 kræves af Statens Interesse, af denne paalægges de nævnte Personer ikke at afgive Vidnes-
 byrd herom.

Retten har paa Embedsvegne saavidt muligt at forebygge, at Vidnesbyrd modtages i
 de ovenanførte Tilfælde. Er det efter Omstændighederne klart, at en Vidnesførsel vilde komme
 i Strid med ovenstaaende Regler, bør ingen Indkaldelse udstedes.

§ 131.

Vidnesbyrd kan nægtes:

1) naar Vidnet maa antages ikke at kunne besvare et Spørgsmaal uden at udfige
 Noget, som umiddelbart udsætter det selv eller en Person, til hvem det staar i et af de under
 Nr. 2 nævnte Forhold, for Straf eller Bessjæmmelse eller velsærdstruende Formuetab;

2) af den Sigtedes Ægtefælle, Forældre og Børn;

3) af en Person, hvem Ansvar for et trykt Skrifts Indhold i Medfør af Lov
 3die Jan. 1851 § 3 kan komme til at paahvile, angaaende Betingelserne for en Forgjængers
 Ansvar, naar han enten selv vil overtage Ansvar, eller Opfordringen til ham ikke er fket
 inden 3 Maaned, efter at Velsjendtgjørelse om Skriftets Udgivelse første Gang var indrykket
 i et offentligt Blad.

At nogen af de foranævnte Personer har fundet sig i at afgive en Forklaring, som
 han var berettiget til at nægte, udelukker ham ikke fra senere at undslaa sig.

I ethvert Tilfælde, hvor det er klart, at Betingelserne for Frifagelsen ere tilstede,
 skal Retten før Afhørelsen gjøre Paagjældende opmærksom paa hans Ret til at undslaa sig.

Vægring ved at afgive Vidnesbyrd maa fremsættes udtrykkelig; naar det af Retten
 findes fornødent, maa Vidnet oplyse Omstændigheder, af hvilke det kan ses, at Vægringen
 er grundet.

§ 132.

Ingen er pligtig at møde som Vidne for en Undersøgelsesdommer eller i Sager, som
 behandles ved Underretten, udenfor den Underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig,
 naar han vilde komme til at reise mere end 9 Mile paa Jernbane eller 3 Mile paa anden
 Maade eller en tilsvarende Veilængde delvis paa Jernbane og paa anden Maade, for at
 naa hen til Retten.

Under Hovedforhandling i Sager, der paadømmes af Landsretten uden Nævnings
 Medvirkning, er Ingen pligtig at møde som Vidne udenfor den Landsretskreds, i hvilken han
 bor eller opholder sig, naar han vilde faa længere at reise hen til Retten end 18 Mile
 paa Jernbane eller 6 Mile paa anden Maade eller en tilsvarende Veilængde delvis paa
 Jernbane og paa anden Maade.